به شما دستور داده بودم که فلانی و فلانی را آتش بزنید؛ ولی عذاب دادن با آتش مخصوص الله است؛ پس اگر آن دو را یافتید، آنها را بکُشید.

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که می گوید: رسول الله صلی الله علیه وسلم ما را در قالب لشکری به جهاد فرستاد و دو نفر از قریش را نام برد و فرمود: «إن وجَدْتُم فُلانا وفُلانا، فأَحْرِقُوهُمَا بِالنَّارِ»: «اگر فلانی و فلانی را یافتید، آنها را با آتش بسوزانید»؛ سپس هنگام حرکت به ما فرمود: «إني كُنتُ أَمَرْتُكُمْ أن تُحْرِقُوا فلانًا وفلانًا، وإن النَّار لا يُعَذِّبُ بِهَا إلا الله، فَإن وجَدْتُمُوهُما فاقْتُلُوهُما»: «به شما دستور داده بودم که فلانی و فلانی را آتش بزنید؛ ولی عذاب دادن با آتش مخصوص الله است؛ پس اگر آن دو را یافتید، آنها را بکُشید».
[صحیح است] [به روایت بخاری]

در این حدیث ابوهریره رضی الله عنه خبر می دهد که رسول الله صلی الله علیه وسلم آنها را در قالب لشکری برای جنگ با دشمن فرستاد و به ایشان امر نمود چون دو نفر از قریش را دیدند و دست شان به آنها رسید، آنها را با آتش بسوزانند. اما زمانی که لشکر آماده ی رفتن می شود و رسول الله صلی الله علیه وسلم برای وداع قبل از سفر می آید، می فرماید: «من به شما دستور دادم فلانی و فلانی را بسوزانید، اما تنها الله متعال است که با آتش عذاب می کند، پس اگر دست تان به آنها رسید، آنان را بکشید».

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/8889